

Szkárosi Endre

AJTÓ

Mint ki színes szobából a sötétbe lép,
s lába elé árnyék-keresztet vetít a Hold,
tudja a váratlan pillanat eljöttét,
mikor életéért éltében meglakol.

Vetné tekintetét a világnak fölébe,
de szétlépve lent csak egy árny, s fent
testétől elszakadt látás a léte.

Egy arc még őrzi jelét: egykori tekintetét.
Meglátja majd a kihúnyó résben, mikor a küszöbre lép.

Ambroozia, 2018/2.